

Reznyikov Garij

2010. dec. 06.

A „Magyarország Számítástechnikai Műhelyei” c. sorozat keretében megrendezett ülésen a tudományos felfedezésekről, műszaki vívmányokról stb. illene beszélni, de én nem akarok ezekről elmélkedni.

Nem fogok beszélni a műszaki csodákról sem, bár az R-10 számítógépünk az ESZR-be (a fiatalabbak részére azt jelenti, hogy Elektronikus Számítógépek Egységes Rendszere) való felvétele maga a csoda és nem csak műszaki. Jó néhányan emlékszünk arra, milyen körülmények között és hogyan került elfogadásra ennek a gépnek az úgynevezett Műszaki Feladata. Csak nagyon kicsi túlzással kb. 40 év távlatából most is állítom, hogy e nélkül még maga a mi intézetünk sincs.

Nem beszélek az R-15-ről, ami már az IBM 370-s sorozatnak szerves tagja.

Nem fogok részletekbe bocsátkozni, hogy mi is az ESZR, bár sokak fejében ez csak papírgyártás a KGST-n belül, semmi más. De hol voltunk mi attól a mostani szuper új technológiák segítségével gyártott mennyiségű papírhalmaztól, ami most folyik az Európai Unión belül.

Mind erről nem beszélek, hanem nagy tisztelettel és fejhajtással emlékezni szeretnék azokról a kollégákról, akikkel együtt csináltuk ezt az ESZR-t, és akik sajnos ma nincsenek közöttünk.

Bocsássák meg nekem azok odafentről, akiket név szerint nem említék, de mindenkire emlékezünk.

Megemlékezésnél semmiféle rangsorolás nincs.

Náray Zsolt

Lengyel Tátra

Adorján Bence

Prognózisok

Dénes Jóska

Stockholmi Városháza

Ábel Tányá

Moszkvai Seremetyevo repülőtér

Gerő Vili bácsi

Maga a fogalom

Lajtai Karcsi

München

Manhardt Bandi

Tisztesség és segítség

Hubert Béla

Szovjet Tudományos Akadémia Szibériai Részlege

Jakó Géza

Műveltség és nyugalom

Még egyszer, akik nincsenek, emlékezzünk Rátok.